

د پدھری معاشری اُسباب

غیبیت

دروع

مسلمانانو ته
تکلیف و رکول

شراب خبیل

نافرمانی
دمور او پلار

یه نمازخه
کښن سستی

شیخ طریقت، امیر اہلیست، بانی دعوتِ اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال
محمد الیاس عَظَار قادری رَضَوی
دامت برکاتہم العالیة

پښتو ترجمہ:
مجلس تراجم
(دعوتِ اسلامی)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْ لِلّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

د كتاب لوستلو دعا

دينی كتاب يا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنن دا لاندي دعا لولى

إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ خَهْ چه لولى هغه به مو ياد پاتې كيږي:

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله جل جلاله په موږه د علم او د حکمت دروازې برسيره [يعني بيرته]

کړې او په موږه خپل رحمت رانازل کړي! اے عظمت او بزرگی والا!

طالب غم
مدينه: قمچ
مسنونه: مکتبه
دارالفنون
مغفرت
دارالفنون
40 دارالفنون
اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

(اول او آخر کښ یو یو څل دُرود شریف اولوی)

د رسالې نوم: د بدې خاتېمي اسباب

..... اول خل:

..... تعداد:

ناشر: مکتبه المدینه عالمي مدنی مرکز فيضان مدينه، باب المدینه کراچي.

مَدَنِي عَرْض: بَلْ چَاهِ دَدِي رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

كتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د كتاب په طباعت کښن خه بنکاره خامي وي یا پانړې کمې وي یا په باشېونک کښن مخکنن وروسته لکیدلي وي نو مکتبه المدینه ته رجوع اوکړئ.

د بدی خاتِمی آسباب

د شیخ طریقت امیر اَهْلِسُنْت، بانع دعوتِ اسلامی حضرت علامہ مولانا ابو یلال محمد یاس عطار قادری رضوی دامت برکاتہم العالیہ دا رسالہ ”برے خاتمے کے آسباب“ په اردو ژبه کبن لیکلی شوی ده.

مجلسِ تراجم (دعوتِ اسلامی) د بدی رسالی په آسانه پنتو ژبه کبن د وس مناسب د ترجمہ کولو کوشش کرپی دی. که چرپی په بدی ترجمہ کبن خه غلطی یا کمی، زیاتی او مومن نو ستاسو په خدمت کبن عرض بدی چه مجلسِ تراجم ته خبر او کرپی او د ثواب حقدار جو پرشی.

پیشکش:

مجلسِ تراجم دعوتِ اسلامی

برائے رابطہ:

عالیٰ مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران
پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: translation@dawateislami.net

فهرست

1	د بدی خاتِمی آسیاب
1	د درود شریف نه لوستلو مُصیبت
1	د خوب لیدو په وجہ چا ته کافِر نه شې وئیلې
2	د درود په خائے لیکل ناجائزه دی
3	میری فضول گوئی کی عادت نکالدو
3	د رعایت نه فائده واخليء
4	پژه لئے جس نے دل سے چار، سلام
4	د بدی خاتِمی خلور آسیاب
5	ناٹوان کے سر په اتنا بوجھه بھاری واہ واہ
5	د درې عیيونو د سپیره والی حکایت
7	د سپو په شکل کبن حشر
8	د چغلیع تعریف
8	آیا مونږه د چغلیع نه خان ساُٹو؟
10	د حَسَد تعریف
11	د حَسَد د تعریف په آسانو الفاظو کبن خُلاصه
11	د سَيِّدی قُطبِ مدینه حکایت
12	ما دیوانه جوړ کړي ستا ، یا نې تاجدارِ مدینه ﷺ
13	د دوه آمرَد خوبنیونکو مُؤَذَّنابو بربادی
14	د خپلوانو د خپلوانو نه پرده
14	آمرَد [یعنی بې ګیرې هلك] ته په شهوت کتل حرام دی
15	د آمرَد سره آویا شیطانان
16	حج نه ادا کول د بدی خاتِمی سبب دې
17	د اذان په دوران کبن د خبرې کولو والا د بدی خاتِمی یَرہ

17	د اذان جواب و رکون نکی جَنَّتی شو.....
18	مگر اے عَفْوُ ترے عَفْوُ کا تو حِساب ہے نہ شُمار ہے
18	اور راباندی راخی.....
19	پہ تاپ تول کبن د کمی کولو عذاب
20	د یو شیخ بدہ خاتِمہ
20	د فرنستو سایِقہ اُستاذ
21	شیطان د مور او پلار په شکل کبن
21	د مرگ د تکلیفونو یو خاکھکی
22	شیطان د دوستانو په شکل کبن
23	زمونِہ به خہ انعام کیپری
24	زبہ په قابو کبن ساتئ
25	د بنی خاتمی د پارہ مَدَنی گلونہ
26	پہ ایمان باندی د خاتمی خلور وظیفی
27	د اور صندوق
30	د سرکارِ مدینہ ﷺ زپا فریاد
30	د مور ستر گکی بینا شوی

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

د بدی خاتیمی آسیاب^۱

شیطان به غالباً تاسو دی رسالی لوستلو ته نه پریپری د شیطان د خطرناکو
حملو د معلومانو حاصلولو د پاره د اول نه تر آخه پوری دا رساله لوستل دیر
فائده مند دی.

د درود شریف نه لوستلو مُصیبت

منقول دی چه، یو کس د وفات کیدو نه پس چا په خوب کبن په
داسپی حالت کبن اولیدو چه د مجوسیانو (یعنی د اور د عبادت کوننکو)
توبیع ئی په سر کپری ده، نود دی د سبب تپوس ئی ترپی اوکپرو، هغه
جواب ورکپرو: چه کله به د محمد مصطفیٰ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ نوم
مبارک راتلو نو ما به درود شریف نه لوستلو، دی گناه د سپیره والی
په وجه زما نه معرفت او ایمان و اخستلی شو. (سیّع سنابل ص ۳۵ مکتبه نوریہ، سکھن)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

د خوب لیدو په وجه چا ته کافر نه شي وئیلپی
خوبو خوبو اسلامی ورونو! تاسو اولیده؟ د گناهونو سپیره والی
خومره خطرناک دی چه د دی په وجه د مرگ په وخت کبن د ایمان

^۱ دا بیان په ۲۳ ربیع الآخر ۱۴۱۹ه د شارجه نه عالمی مَدَنِی مرکز فیضان مدينه باب المدینه
کراچی ته ریلپی شوپی وو. د ضروري ترمیم سره لیکلپی شوپی حاضر خدمت دی.

د بربادیدو خطره وي. دلته دا ضروري مسئله ياده لري چه د چا په
باره کبن بد خوب ليدل بيشهه د تشویش خبره د خو بيا هم د غير
نبي خوب په شريعت کبن حجت يعني دليل نه دي، صرف د خوب
ليدو په وجه کوم يو مسلمان ته کافر نه شي وئيلي او په کوم يو
مسلمان مري باندي په خوب کبن د کفر خه نبنه ليدلو يا پخپله
د مر شوي مسلمان چا ته په خوب کبن د خپل إيمان د بربادیدو په
خبر ورکولو هم هغه ته کافر نه شي وئيلي.

د درود په ځای لیکل ناجائزه دي

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الْطَّرِيقَةِ حَضْرَتِ مَوْلَانَا مُفْتَيُ مُحَمَّدِ اَمْجَدِ عَلَى
اعظَمِي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرْمَائِي: په عمر کبن يو خل درود شريف لوستل
فرض دي او د درود شريف په مجلس کبن درود شريف لوستل واجب
دي اگرکه پخپله نوم مبارک واخلي او که د بل نه ئې واوري. که په يو
مجلس کبن سل خله ذکر راشي نو هر خله درود شريف لوستل
پکار دي. که نوم مبارک ئې واخستو يا ئې واوري دو او درود شريف
ئې هغه وخت او نه لوستو نو په بل يو وخت کبن د ئې د هغې په بدله
کبن اووائي. که نوم مبارک اوليکي نو درود شريف د ضرور ليکي څکه
چه د ځينې علماء په نزد هغه وخت درود شريف ليکل واجب دي.
اکثر خلق نن صبا د درود شريف (يعني د پوره صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ليکل) په

خائی صلعم، عم، صر، ع، لیکی دا ناجائزه او سخت حرام دي. هُم دغسپی د رَبِّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنِّهِ په خائی رضد د رَبِّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنِّهِ په خائی رَبِّنَا لیکی داسپی لیکل هُم نه دي پکار. (بها شریعت حضه ۲. ص ۱۰۲-۱۰۱ امکنیتہُ الْبَدِینَہ کِبَرِی) د الله جل جلاله نوم مبارک چه اولیکی په هغې "ج" مه لیکی، عَزَّوَجَلَّ یا جَلَّ جَلَّ پوره لیکی.

هر دم مری زیال په ڏرود و سلام ہو

میری فضول گوئی کی عادت نکaldo

زما په زبه ڏهر دم ڏرود و سلام وي

د فضول خبرو لري زما عادت کري

د رعایت نه فائده واخلي

خوبو خوبو اسلامي ورونو! اوس چه تاسو کوم حکایت واوريدو په دي کبن په مبارک نوم باندي د درود شريف نه لوستلو والا کس د خاتمی په باره کبن د ليدلي شوي تشویشناک خوب بیان دي. مونږ ته د الله تعالی د بې نیازئ او د هغه د پتی تدبیر نه یريدل پکار دي او درود شريف وئيلو کبن غفلت کول نه دي پکار. د نن نه مخکبن کيدي شي چه ڏير څل داسپی شوي وي چه مونږ نوم مبارک اوريدي یا وئيلي وي او درود شريف مو نه وي لوستلي. ولې چه دا رعایت شته دي چه که هغه وخت کبن ئې نه وي لوستلي نو وروسته ئې هُم لوستلي شي، لهذا اوس ئې اولولي او آئنده کوشش کوي چه هُم هغه وخت کبن ئې لولي.

وہ سلامت رہا قیامت میں
پڑھ لئے جس نے دل سے چار سلام
ھغہ پاتی سلامت شوپہ قیامت کنیں
چاچہ اووئیل د زرہ نہ خو سلامہ
صلوٰعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د بدی خاتمی خلور اسیاب

پہ شرُح الصُّدُور کنیں دی، خینی علماء کرام رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى فرمائی
چہ: د بدی خاتمی خلور اسیاب دی۔ (۱) پہ نمانحہ کنیں سستی
کول (۲) شراب خبیل (۳) د مور او پلار نافرمانی کول (۴)
مسلمانانو ته تکلیف ورکول۔ (شَرُح الصُّدُور ص ۲۷ دارالکتب العلمیہ بیروت)

کوم اسلامی ورونرہ چہ مَعَاذُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَ نمونخ نہ کوی یا ئی قضا
کوی او بیا ئی کوی، د سحر نمانحہ ته نہ پاخي، بی د شرعی
محبوري نہ ئی بی جمعی کور کنیں اوکری، د هغونی د پارہ د فکر
مقام دی، چرپی پہ نمانحہ کنیں سستی کول ئی د بدی خاتمی سبب
جور نہ شي. هُم دغسی شراب خبیلو والا، د مور او پلار نافرمانہ او
مسلمانانو ته د خپلی ریبی یا لاس وغیرہ پہ ذریعہ تکلیف
ورکونکی د پہ ربنتینی توبہ اوکری. صدر الافاضل حضرت علامہ
مولانا سید محمد نعیم الدین مُراد آبادی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی: د توپی

اصل رُجُوع إِلَى اللَّهِ (يعني دالله تعال طرف ته رُجُوع کول) دي. د دي درې ارکان دي، یود خپلې گُناه اعتراف (يعني اقرار کول) ، دوئم پښیمانتیا، دریم عزم تَرَك (يعني د هغه گناه پرینبودلو پخه اراده کول) که گناه قابل تلافي [يعني د نقصان د بدلي ادا کولو والا] وي نو د هغې تَلَافِي (يعني د نقصان بدله) هُم لازِمي ده مَثَلًا تارِك صلُوه (يعني د نمونه پرینبودونکي) د توبې د پاره د تیرو نمونځونو قضا راګرڅول هُم ضروري دي. **خواصُ الْعِرْفَانِ ص ۱۲ بیج** او که حقوقُ العِبَادِ ئې ضائع کړي وي نو د توبې سره د هغې تلافي [يعني پوره کول] هُم ضروري دي مَثَلًا که د مور او پلار، د خپلې بسخې یا د خپل دوست وغیره زړه ئې ازارولي وي نو د هغه نه د په داسې طریقه معافي اوغوارې چه هغه ئې معاف کړي. صرف په مُسکا او خندا کښ (SORRY) [يعني معافي غواړم] وئيل په هره معامله کښ کافي نه وي!

نفس یہ کیا ظلم ہے ہر وقت تازہ جرم ہے

ناتوان کے سرپہ اتنا بوجھ بھاری واہ واہ

نفسه دا خه ظلم دي، ہر وخت تازہ جرم دي

د کمزوري په سر بوج دومره وزندار واہ واہ

د درې عیبونو د سپیره والي حکایت

په ”مِنْهَاجُ الْعَابِدِينَ“ کښ دي چه، حضرت سَيِّدُنَا فُضَيْلَ بْنَ عِيَاضَ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د خپل یو شاګرد د ځنکدن په وخت کښ تشریف

راورو او د هغه خوا ته کېبىناستلو او سۇرە يىس لۇستىل ئې شروع كېرو.

شاڭىرد ئې اووئيل: ”سۇرە يىس لۇستىل بىس كېرە“ بىا هغۇئى بِحَمْدِ اللّٰهِ الْيٰتِيَّعَالٰى عَلَيْهِ هغه

تە د گلېمى طېبى تىلىقىن² اوکېرو. هغه اووئيل: ”زە بالكل دا گلېمە نە وايم، زە د دې نە بىزارە يەم.“ بىس د ھۇم دې الفاظۇ وئيلو نە پس هغه مېر شو. حضرت سَيِّدُنَا فُضَيْلٌ بِحَمْدِ اللّٰهِ الْيٰتِيَّعَالٰى عَلَيْهِ د خېل شاڭىرد پە بىدە خاتىمە كىدو سخت خفه شو. خلويىنت ورخې ئې پە خېل كور كىن ژرل.

خلويىنت ورخې پس هغۇئى بِحَمْدِ اللّٰهِ الْيٰتِيَّعَالٰى عَلَيْهِ خوب اولىدو چە فربىتى هغه

شاڭىرد پە جەنەن كىن رابىكابرى. دوئى بِحَمْدِ اللّٰهِ الْيٰتِيَّعَالٰى عَلَيْهِ ترى تىپوس اوکېرو

چە: پە خە سبب اللە تىلى ستا نە مەرِفَت واخستو؟ زما پە شاڭىردا نو كىن خو ستا مقام دېر اوچت وو! هغه جواب ورکەرو: د درې عىيىونو پە سبب (۱) چۈلەي خىكە چە ما بە خېلۇ ملکەر تە يو خە وئيل او تاسو بِحَمْدِ اللّٰهِ الْيٰتِيَّعَالٰى عَلَيْهِ تە بل خە (۲) خىكە چە ما بە د خېلۇ ملکەر سەرە خىدە كولو (۳) شراب خېلى خىكە چە د يوپى بىمارى نە د شەفا موندلۇ پە

غىرض بە ما د طبىب پە مشورە هەر كال د شراب يو گلاس خېلىلو.

(منهاج الغابدين ص ۱۶۵، مؤسسة السيروان، بيروت)

² د چا چە خىكەن وي هغه تە داسې وئيل نە دى پىكار چە گلېمە اووايە بلكە د تىلىقىن صحيح طریقە دا د چە د خىكەن والا خوا تە پە اوچت آواز كلمە شريفە لۇستىل پىكار دى چە هغه تە ھۇم وریادە شي.

خوبو خورو اسلامي ورونبرو! د الله تعالی د یري نه اولپزيرئ! او په یره یره د خپل معبد بَرْحَقْ دراضي کولود پاره د هغه په بارگاه کبن سرونه بشكته کري. آه! د چُغْلَيْ، حَسَد او د شرابود خببلو په وجه د ولی کامل شاگرد په ڪفریه گلماٽو وئيلو وئيلو کبن مرپ شو. صدرُ الشَّرِيعَه، بَدْرُ الطَّرِيقَه حضرت مولانا مُفتی مُحَمَّد امْجَد عَلَى اعْظَمِ رَحْمَةِ الْيَتَّقَلِ عَلَيْهِ فرمائی: د مرگ په وخت کبن مَعَاذَ اللَّهِ د هغه د ڙې نه گلمهٽ ڪُفر اووته نو د ڪُفر فتوى به نه ورکوو خکه چه کيدي شي چه د مرگ د سختئ په وجه ئي عقل کار پريښودي وي او په بې هوشیع کبن ئي دا خبره کري وي. (بهاڙ شريعت حَصَّه ٤، ص ١٥٨ مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ بَابُ الْمَدِينَةِ کراچي، دُرْ مُخْتَارِج ٣٩٦ دار لمعرفة بيروت)

د سپو په شکل کبن حشر

افسوس! نن صبا چُغْلَيْ دومره عامه ده چه اکثرو خلقو ته شايد چه معلومات هُم نه وي چه زه چُغْلَيْ کووم، چُغْلَيْ کول د آخرت د سختي بربادئ باعث دي. چنانچه د سرکارِ مدینه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د عبرت نه ڏاک فرمان دي: ”غَيْبَتْ، بِيَغْوِرْ، چُغْلَيْ [کولو والا] او د بې کناه خلقو عيbone لهیولو والا به الله تعالی (د قیامت په ورخ) د سپو په شکل کبن راپاخوي. (الَّتَّغَيْبُ وَالثَّرَهِبُ ج ٣٢٥ دار لکتب العلمية بيروت) په يو حدیث پاک کبن دي، چُغْلَيْ کونکې به جنَّت ته نه خي.

(صَحِيْحُ الْبَخَارِيِّ ج ٤ ص ١١٥ حدیث ٦٠٥٦ دار لکتب العلمية بيروت)

د چُغلئ تعریف

د مُهليکاتو يعني هلاک کونکو گناهونو نه بچ کيدل ضروري
دي او د دي نه د بچ کيدو د پاره عام طور د دي پيژندل ضروري وي.
دلته د چُغلئ تعریف وراندي کيري، عَلَّامَه عَيْنِي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د إمام
نوي نه نقل فرمائي چه د چا خبره د ضرر (يعني نقصان) رسولو په اراده
بل ته رسول چُغلئ ده. (عُدْدَةُ الْقَارِئِ تَحْتُ الْحَدِيثِ ٢١٦ ج ٥٩٤ ص ٢١٦ دار الفکر بیروت)

آيا موښه د چُغلئ نه ئان ساتو؟

اسوس! د اکثرو خلقو په خبرو کبن نن صبا د غیبت او چُغلئ
سلسله ډيره زياته وي. که د دوستانو مجلس وي او که د مذهبی
اجتماع نه پس ټولکې وي، که د واده دعوت وي او که د تعزیت
[يعني لاس نیوپ] ټولکې وي، که د چا سره ملاقات وي او که په فون
خبرې وي، که د یو خو مِنْتَوْد خبرو هُم د چا سره خه صورت جور
شي او دیني معلومات لرونکې يواحساس لرونکې کس که د
هغه خبرو ”تشخیص“ [يعني معائنه] اوکري نو شاید په اکثرو
محلسونو کبن به نور د گناهونو نه ډکو الفاظو سره سره په درخنو
”چُغلئ“ هُم ثابتې کري. هائي! هائي! زموښه به خه انعام کيري!!! يو
خل بيا په دي حدیث پاک غور اوکړئ: ”چُغلئ کونکې به جنټ
ته نه حئي.“ کاش چه موښه ته په حقيقی معنو کبن د زې ټفل مدينه

نصیب شی، کاش چه د ضرورت نه سِوا مو یو لفظ هُم د خُلی نه نه اوّلی، د زیاتو خبرو کوونکو او د دُنیاوی دوستانو په ټولکو کبن د کیننسانتو والا کس د غیبت او خاص طور د چُلغی نه بچ کیدل بیحده مُشكِل دی. آه! آه! په حديث پاک کبن دی: ”د کوم کس خبرې چه زیاتې وي د هغه غلطیع هُم زیاتې وي او د چا غلطیع چه زیاتې وي د هغه گناهونه زیات وي او د چا چه گناهونه زیات وي هغه د جهَّم زیات لائق دی.“

(جَلِيلُهُ الْأَوَّلِياءِ ج ٣ ص ٨٧، ٨٨ رقم ٣٢٧٨ دار الكتب العلمية بيروت)

نَّيِّ اکرم ﷺ فرمائی: ”د هغه کس د پاره خوشخبری ده خوک چه زیاتې خبرې حصارې کړي [یعنی اونکړي] او د مال نه زیات خرچ کړي.“

(المُعجمُ الْكَبِيرُ لِطَبَرَانِي ج ٥ ص ٧١، ٧٢ دار حیاء التراث العربي بيروت)

یو صحابي رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائی: خَيْنِي کس بعضې وخت ما ته خه داسې خبره اوکړي چه د هغې جواب ورکول ما ته دومره خوبن وي خومره چه به تکی انسان ته يخې او به هُم خوبنې نه وي. خو زه دې خبرې نه د یَرِيدُو په وجه د جواب ورکولو نه منع پاتې شم چه چرې دا صرف فُضُول کلام نه وي.

(اتْحَافُ السَّادَةِ الْمُتَّقِينَ ج ٩ ص ١٥٩ دار الكتب العلمية بيروت)

خوبو خوبو اسلامي ورونو! هغه صحابي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خود فضولو خبرو ديرې نه د جائز جواب ورکولونه هم پرهیز کولو او مونږه چه کله د چا د خبرې وضاحتی کاروائي شروع کړو نونه غیبت پریږدو او نه چُغلي، نه د چا عیب بسکاره کولونه خان ساتو، نه د الزام لګولو نه خان ساتو. هائي! هائي! زمونږه به خه انځام کېږي! يا الله جَلَّ جَلَالُهُ مونږ ته عقل سليم راکړې او مونږه د ګناهونو ډکې خبرې نه پريښودونکو ته په حقيقي معنو کښ د ژې ټفل مدینه رانصیب کړې. أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خوبو خوبو اسلامي ورونو! په بيان شوي حکایت کښ د حَسَد د سپیره والي هم تذکره ده. افسوس! د حَسَد مرض هم دير زيات خور شوي دي. په حدیث پاک کښ راخي: ”حَسَدُ نِيَكَيْ دَاسِيْ خُورِيْ خنگه چه اور لرگې خورې.“ (سُنَّتِ إِبْرَاهِيمَ مَاجِهِ ج٤، ص٤٧٣ حدیث ٤٢١٠ دار المعرفة بیروت)

د حَسَد تعریف

حَسَد کوونکي ته حاسد او چا سره چه حَسَد اوکړې شي هغه ته محسود وائي. ”لِسَانُ الْعَرَبِ“ جلد ٣ صفحه ١٦٦ کښ د حَسَد تعریف داسې بيان کړې شوي دي:

الْحَسَدُ أَنْ تَتَمَنَّى زَوَالَ نِعْمَةً
الْمَحْسُودُ إِلَيْكَ

يعني حَسَد دا دي چه ته خواهش اوکړې چه د محسود نعمت د هغه نه زايل [يعني لار] شي او تا ته درکړې شي.

د حَسَد د تعریف په آسانو الفاظو کښ خُلاصه

خوبو خوبو اسلامي ورونو! د بيان کړي تعریف نه دا معلومه شوه چه د چا سره خه نعمت اوویني او خواهش اوکړي چه کاش! د ده نه دا نعمت واختي شي او ما ته راکړي شي. مَثَلًا د چا د شهرت يا عِزَّت نه د نفترت جذبه لرلو په وجه دا خواهش لرل چه دا په خه طريقه ذليله شي او د ده په خائي ما ته د عِزَّت مُقام راکړي شي، او د هيئي مالدار نه د سوزيدو په وجه دا خواهش لرل چه د ده په خه طريقه نقصان اوشي او دا غريب شي او زه د ده په خائي دولتمند شم. داسي خواهش لرل حَسَد دي. او مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ دا وَبَا ديره خوره شوي ده، نن صبا د بل د کاروبار د خرابلو دير کوششونه کېږي، ناحقه د هغه د مال خرابي بيانيږي او په هغه د کاندار باندي د قِسم قِسم إلزامات لګولي کېږي او دغسي د حَسَد په وجه د دروغو، غيبت، چُغلَّ، بې عِزَّتَي او معلومه نه ده چه نور خه خه ګناهونه کېږي. آه! اوس په اکثره مسلمانانو کښ ورورو لي ورخ په ورخ ختميږي. پخواني مسلمانان به خومره بشه انسانان وو، په دي خان د دي ځکایت نه پوهه کړئ:

د سَيِّدِي قُطْبِ مدینه حِکایت

خلیفه اعلی حضرت، شیخ الفضیلت، سَيِّدُنَا وَمَوْلَانَا وَمُرِشدُنَا ضیاءُ الدِّین احمد قادری رَضَوی مَدْنِی المَعْرُوف قُطْبِ مدینه محمدُ اللَّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ د

تُرکو د ”دَوْرِ خِدْمَت“ نه په مدینه مُنَوره کښ اوسيدلو. تقریباً ٧٧
 کاله هلتله اوسيدلو او اوس په جَنَّثُ الْبَقِيعَ کښ د هغوي رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَالِيَّةِ مزار
 مبارک دي. هغوي رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَالِيَّةِ ته چا عرض اوکړو: يا سَيِّدِي! پخواني
 (غالیباً د تُرکو د دَوْرَ) آهِلِ مدینه [يعني د مدینې اوسيدونکي] خنگه وو?
 اوئې فرمائیل: یو مالدار حاجی صاحب په غریبانو باندې د کېږي
 تقسیمولو په غَرَض د خریداری د پاره د یو بَرَاز (يعني رخت
 خرڅونکي) دکان ته ورغلو او په کافي مِقدار کښ ئې ترې کېږه
 اوغونبته. دُکاندار ورته اووئیل چه: زه ستاسو آردر پوره کولي خو
 شم مکر زما درخواست دي چه تاسوئې د مخامخ دکان نه واخلیع
 ځکه چه الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ نن زما شه ډېره دُکانداري شوي ده، زما د
 هغه عاجزه ګاوندي دُکاندار نن دُکانداري لبره کمزوري شوي ده.
 حضرتِ سَيِّدِي قُطْبِ مدینه رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَالِيَّةِ او فرمائیل چه: پخواني آهِلِ
 مدینه داسې وو. دَالِلُهُ رَبُّ الْعِزَّةِ جَلَ جَلَلُهُ د په هغوي رحمت وي او د هغوي
 په خاطر د زمونه بې چسابه بخښنه اوشي.

دل سے دنیا کی اگفت نکالو! اس تباہی سے مولی چالو

مجھ کو دیوانہ اپنا بنالو، یا نبی تاجدارِ مدینه رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَالِيَّةِ

لرې کړه مانه د دُنیا اُلفت، تباہی نه مې اُوساتی إِلَهِي
 ما دیوانه جور کړي ستا، یا نبی تاجدارِ مدینه رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَالِيَّةِ

د دوه امرَد خوبسونکو مُؤَذنَانو بربادي

حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ مُؤَذِّنٌ بِحَمْدِ اللَّهِ الْعَالِيِّ عَلَيْهِ فرمائی: زه د خانه کعبي په طواف کښن مشغول ووم چه یو کس مې اولیدو، هغه د خانه کعبي غلاف نه غېره تاو کړي وه او صرف د یوې دُعا تکرار ئې کولو: ”یا اللَّهُ جَلَّ جَلَلَهُ ما دُنْيَا نَه مُسْلِمَانَ رَخْصَتْ كَرِيْ“ ما د هغه نه تپوس اوکړو: د دې نه علاوه نوري دُعا کانې ولې نه کوي؟ هغه اووئیل چه: زما دوه ورونړه وو، مشرورر به مې د خلوینبستو کالو پورې په ڄمَات کښ بې تنخواه اذان کولو. چه کله د هغه د مرگ وخت راغې نو هغه قُرآنِ پاک او غونبستو، مونږه هغه ته ورکړو چه د دې نه بَرَكَتُونَهُ وَالْخَلِي، خو قُرآنِ شریف ئې چه په لاس کښن واخستو نو اوئې وئیل چه: تاسو تول گواه شئ چه زه د قُرآن د تولو اعتقاداتو [یعنی عقیدو] او احکاماتو نه بیزاره یم او نصراني (یعنی عیسائی) مذهب اختیارووم.“ بیا هغه مر شو. د هغه نه پس مې بل ورور د دیرشو کالو پورې په ڄمَات کښ فِي سَيِّدِ اللَّهِ اذَانَ کولو. خو هغه هُم په آخری وخت کښ د نصراني کیدو اقرار اوکړو او مر شو، لهذا زه د خپلې خاتمې په باره کښ بیحده فکرمند یم او هر وخت د خاتمه یا لخیر دُعا کووم. حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ مُؤَذِّنٌ بِحَمْدِ اللَّهِ الْعَالِيِّ عَلَيْهِ د هغه نه تپوس اوکړو چه ستا دواړو ورنړو به آخر کومه گُناه کوله؟ هغه اووئیل:

”هغۇئى بە د غىرو بىخۇ شوق لرلو او آمردانو (يعنى بى گىرىپەنەنەن) تە بە ئى (پە شەھۆت سەرە) كتل.“ (اللَّوْضُ الْفَائِقُ ص ١٧، دارالكتاب بيروت)

د خېلۇانو د خېلۇانو نە پرده

خوبۇ خوبۇ اسلامىي ورۇنپۇ! غَضَب اوشۇ! آيا اوس بە ھۇم د غىرو بىخۇ سەرە د بى پردىگىء او آزادىء نە قلارىپىرىء؟ آيا اوس بە ھۇم د خېلىپى ورندار، چاچى، مامى (ئىكەنچە دا تولىپ ھۇم شرعاً غىرىپەنەنەن دى آيا د دوئى) نە بە د خېلۇو سترگۇ حىفاظت نە كۆئى؟ ھۇم دغىسى د يوتىھە او بل تىرە د لۇنپۇ او ھامىنۇ، د ماما د لۇنپۇ [او د خورئىنۇ او د ماما د ھامىنۇ او خورزۇو]، د ترور د لۇنپۇ [او ھامىنۇ او د بلىپى ترور د لۇنپۇ او ھامىنۇ پە خېل مىنئىخ كىنپەن پرده دە] او د بىخۇپى د خور [يعنى بىشىنىپى] د خېلىپى خور د خاوند نە پرده دە. د نامحرىمە پىر او مۇريدىپى ھۇم پە خېل مىنئىخ كىنپەن پرده دە. مۇريىدە د خېل نامحرىمە پىر بىشىپى او لاس نە شى بىنكلولىپى.

آمَرَد [يعنى بى گىرىپەنەن] تە پە شەھۆت كتل حرام دى

خېردار! آمەر خو اور دې اور! د آمەر سەرە نزدىكىت، د ھە دوستى، د ھە سەرە توقىپى تېقاليپى، د ھە سەرە گُشتى او مىستى كول، او غىرىپى ورکول بىنە جەھەم تە غورزولىپى شي. د آمەر نە لرىپى او سىيدو كىنپەن خىر دې اڭرچە د ھە غرېپ خە قصور نىشته، د آمەر كىدو پە وجە د ھە زىزە ھۇم مە ازاروىئ. خود ھە نە خېل ھان ساتلىپى يىحىدە

ضروري دي. هیچ کله هُم امرَد په سکوتبر خان سره شا ته مه کښينوي، په هغه پسپي شا ته هُم مه کښيني ځکه چه که اور مخکښ وي او که وروسته، د هغې تودوالې به په هر صورت کښ در رسپري. که شهوت نه وي نو بیا هُم امرَد له غاره ورکول مخلي فتنه (يعني د فساد مقام) دي. او د شهوت کيدو په صورت کښ غاره ورکول بلکه لاس ورکول [يعني لاس ملاوول] بلکه فُقهائي کرام رحمه الله تعالى فرمائي: امرَد ته په شهوت سره کتل هُم حرام دي. تفسیرات آخديه ص ۵۹ پشاور د هغه د بدن هري حصبي تر دي چه د هغه جامو ته کتلوا نه هُم خپل نظر بچ ساتي. د هغه په تصور کولو که شهوت کيرزي نو هُم خان تري ساتي، د هغه ليک يا د هغه بل خه خيز [ته کتلوا] نه که شهوت درخي نو د هغه سره نسبت لرونکي هر خيز نه د خپل نظر حفاظت کوي، تر دي چه د هغه کور ته هُم مه گوري. که د هغه پلار يا مشر ورور ته په کتلوا د هغه تصور راتلو سره شهوت درخي نو هغوي ته هُم مه گوري.

د امرَد سره آویا شيطانان

د امرَد په ذريعه د شيطان مکار د وار په باره کښ اعلحضرت، رحمه الله تعالى امام اهليستت، مُجَدِّد دين و مِلْت مولانا شاه امام احمد رضا خان رحمه الله تعالى خبردارې ورکوي، فرمائي: منقول دي چه: د زنانه سره دوه شيطانان وي او د امرَد سره آویا. فتاوی رضویه ج ۲۳ ص ۷۲۱

بهرحال آجنبیه [یعنی غیره] بنخه (یعنی د چا سره چه واده جائز وی) د هغې نه او د آمرد نه د خپلو سترکو او بدن حفاظت سخت ضروري دې کنې او س تاسود هغه دوه ورونو د مرگ تشویش ناك معاملات اولوستل، کوم چه په ظاهره نیک وو. مهرباني اوکړئ د مَنْتَبَةُ الْمُدِينَه چاپ شوي مختصره رساله آمرد پسندی کي تباہ کارياب [او رساله "قوم لوط کي تباہ کارياب" اولولي].

نفس بے گام تو گنابوں په آسنا تاہے

توبه توبه کرنے کي بھی عادت ہونی چاہئے

بے واکپی نفس خورکوی دعوت د گناہ

عادت پکار دې د توبه توبه کولو هم

حج نه ادا کول د بدی خاتمی سبب دې

زمونبره خودر نبی ﷺ ارشاد فرمائیلی دې: چا ته چه د حج کولونه نه ظاهري حاجت رُکاوېت شو، نه ظالِم بادشاہ، نه خه دا سپی مرض چه کوم ئې حصار کېږي بیا بغیر د حج نه مړ شونو چه غواړی یهودی جور شوې د مړ شي یا نصرانی جور شوې۔“**(سُئَالَ الدَّارِمِي)** ج ۲۲ ص ۴۵ حدیث ۱۷۸۵ باب المدینه کړابچه) معلومه شو چه د حج فرض کیدو باوجود چا کوتاهی اوکړه او د حج ادا کولونه بغیر مړ شونو د هغه د بدی خاتمی کیدو ډیره سخته خطره ده.

د اذان په دوران کبن د خبرې کولو والا د بدی خاتمی یره

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حَضْرَتُ مَوْلَانَا مُفْتَى مُحَمَّد امْجَد عَلَى اعْظَمِي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د فَتاوِي رَضْوَيَّهِ په حواله نقل کوي: خوک چه د اذان په وخت کبن په خبرو کبن مشغول وي د هغه مَعَاذُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ د بدی خاتمی کیدو یره ده. (بَهَارُ شَرِيعَتِ حَسَنَةِ ۲، ص ۱۴، مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ كَرَابِي)

د اذان جواب ورکونکې جنّتی شو

خوبو خوبو اسلامي ورونو! چه کله اذان شروع شي نو خبرې او نور کارونه پرینسپول پکار دي او د هغې جواب ورکول پکار دي. خو که د ڄمات طرف ته روان وي يا آودس کوي نو په روانه روانه او اودس کولو کولو کبن جواب ورکولي شي. چه کله پرله پسې د اذانونو آوازونه راخي نو د اولني اذان جواب ورکول کافي دي او که د تولو اذانونو جواب ورکري نو بهتره ده. د اذان د جواب ورکولو هم خه بشکلي سپرلي دي چنانچه په ”تاریخ دیمشق جلد ۴ صفحه ۱۲۰“ کبن دی: حضرت سَيِّدُنَا ابُو هُرَيْرَةَ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی چه یو صاحب چه د هغوي په ظاهره خه دير غت نيك عمل نه وو، هغه وفات شو نو رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ الْبَرَّ د صحابة کرام عَلَيْهِمُ الْبَرَّ په موجودکي کبن او فرمائيل: آيا تاسو ته معلومه د چه الله تعال هغه جَنَّتْ ته داخل کړي دي. په دي باندي خلق حیران شو خکه چه په بنکاره د هغوي

خه غت عمل نه وو. چنانچه يو صحابي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د هغويي کور ته لارو او د هغويي د کوندي [بنخي] نه ئې تپوس اوکرو چه د هغويي خه خاص عمل مونږ ته او بنسائي، نو هغې جواب ورکرو: بل خو کوم خاص عمل ما ته معلوم نه دي، صرف دومره راته معلومه ده چه که ورخ به وو او که شې، چه کله به هم هغويي اذان او ريدلو نو جواب به ئې ضرور ورکولو. (تاریخ دمشق لابن عساکرچ، ۴۱۲، ۴۱۳ مُخَاصِّصاً دَار الفکر بیروت)

د الله رَبُّ الْعِزَّةِ حَلَّ جَلَّهُ دِ په هغويي رحمت وي او د هغويي په خاطر د زمونږه بي حسابه بخښنه اوشي. د اذان او د اذان د جواب د تفصيلي احکاماتو د معلوماتو د پاره د مکتبةُ الْمُدِينَه چاپ شوي رساله فیضان اذان ضرور اولولي.

ګنډا کا حساب کیا وہا گچ لاکھ سے ہیں یوا
مگر اے عَنْوَتِ رَبِّیْعَ عَنْوَتِ رَبِّیْعَ حساب ہے نہ شمار ہے
د فقیر د گناہونو خه حساب، اگر که وي په لکونو
خواهے عُفُوْسِ تاد بخښنی نه شمیر شته او نه حساب
صلوٰا عَلَى الْحَبِّیْبِ! صَلَّی اللَّهُ تَعَالَیٰ عَلَیٰ مُحَمَّدَ

اور راباندي راخي

حضرت سَيِّدُنَا مَالِكُ بْنُ دِينَار رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د يو مريض سر ته تشريف را ورو چه هغه مرگ ته نزدي وو. هغويي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ چير څله هغه ته د ګلېمي شريفي وئيلو تلقين اوکرو، خو هغه د ”لس يوولس لس

یوولس“ آوازونه لکول! چه کله ئې د هغه نه د دې د وجهې تپوس اوکپو نو هغه اووئیل: زما مخې ته د اور غر دې چه کله زه د گلېمه شریف وئیلو کوشش کووم نودا اور زماد سوزولود پاره په ما راخی. بیا هغويی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د خلقو نه تپوس اوکپو چه: په دُنیا کېن به ده خه کار کولو؟ چا اووئیل چه دا سُود خور وو او تول به ئې کم کولو.

(تذکرۃُ الْأُولَیاءُ ص ۵۲، ۵۳ انتشارات گنجینه تهران)

په ناپ تول کېن د کمی کولو عذاب

آه! د سود خورو او په ناپ تول کېن د کمی کوونکو بربادی! د یو خو رویو د پاره خپل خان د جهَنَّمَ لمبو ته د حواله کولو جرأت کولو والو! واوري! واوري! په رُوحُ الْبَيَانِ کېن نقل شوي دي: خوک چه په ناپ تول کېن خیانت کوي. د قیامت په ورخ به هغه د جهَنَّمَ په جور والي [یعنی جور خائ] کېن واچولي شي. او د دوو غرونو په مینځ کېن به کېنینولي شي او حُکْمَ به ورکپې شي، ”دا غرونه ناپ کړه او اوتله.“ چه کله تلل شروع کړي نواور به ئې او سوزوی. (رُوحُ الْبَيَانِ ج ۱۰ ص ۳۶۴ کوئته)

گران کے فضل په تم اعتماد کر لیتے

خدا گواه که حاصل مراد کر لیتے

که د کپې وو په فضل د هغه اعتماد

خُدائی گواه دې چه موندلې به د وو مُراد

د یو شیخ بدہ خاتمہ

حضرت سیدنا سفیان ثوری رحمۃ اللہ علیہ او حضرت سیدنا شیبان راعی رحمۃ اللہ علیہ دواره یو مقام کبن یو خائے شو. سیدنا سفیان ثوری رحمۃ اللہ علیہ تری د ژرا د سبب تپوس اوکرو نو اوئی فرمائیل: ما د بدی خاتمی یره ژروی. آه! ما د یو شیخ نه خلویبنت کاله علم حاصل کرو. هغه د شپیته کالو پوری په خانہ کعبه کبن عبادت اوکرو خود هغه خاتمہ په کفر اوشه. سیدنا شیبان راعی رحمۃ اللہ علیہ اووئیل: اے سفیان! هغه د هغه د گناهونو بدلہ وہ تاسو د اللہ تعالیٰ نافرمانی هیخ کله مه کوئ. (سیع سنابل ص ۳۴ مکتبہ نوریہ رضویہ، سکھر)

چھڑازنگ دل کا چھڑادھیرے دھیرے جبابت ظلمت ہٹا دھیرے دھیرے
کر آہتہ آہتہ ذکر الہی ہو پھر مدحت مصطفیٰ دھیرے دھیرے

د فربنستو سایقه اُستاذ

خوبو خوبو اسلامی ورونو! اللہ تعالیٰ بی نیازہ دی، د هغه د خفیہ تدبیر نه هیخ خوک نه دی خبر، هیخ چا ته ہم په خپل علم او عبادت باندی فخر کول نه دی پکار. شیطان زرگاؤ کلونه عبادت اوکرو، د خپل ریاضت او علیمیت په وجہ معلم المکلوٹ یعنی د فربنستو اُستاذ جو پشوپی وو خو هغه بدجتنہ تکریں غرق کرو او هغه

کافیر شو. او س د بندگانو د دوکه کولو د پاره هغه پوره زور لکوی،
تول عمر و سوسي خورکوی و رکوی خود مړ کیدو په وخت کښ
خپل پوره زور ختم کړي د پاره د دې چه په خه طریقه د بنده بدہ
خاتمه اوشي. چنانچه:

شیطان د مور او پلار په شکل کښ

منقول دي: چه کله د انسان خنکدن وي نو دو شیطانان راشی د
هغه بنسی او ګخ طرف ته کښیني. ګخ طرف والا شیطان د هغه د پلار
شکل جور کري او وائی: ځویه! او ګوره زه ستا مهربانه او شفیق پلار
یم، زه تا ته نصیحت کووم چه ته د نصاری مذهب اختيار کړه او په
دې مړ شه ځکه چه دا د تولونه بهترین مذهب دې. د ګخ طرف
والا شیطان د مړ کیدونکي د مور په شکل کښ راشی او وائی: زما
خوبه ځویه! ته ما په خپله خیته کښ ساتلې وي، تا ته مې خپل پیئ
درکړي دي او په خپله غیره کښ مې پاللې ٿې، خوبه ځویه! زه درته
نصیحت کووم چه یهودي مذهب اختيار کړه او په دې مړ شه ځکه
چه دا د تولونه اعلى مذهب دې. (التذكرةُ القرُطبيُّ ص ۳۸ دار الكتب العلية بیروت)

د مرګ د تکلیفونو یو خاځکي

خوبو خوبو اسلامي ورونو! واقعي بیحده تشویش ناکه معامله
ده، بنده چه کله په تبه یا د سر درد کښ اخته شي نو هغه ته په خه

خبره کښ فیصله کول مشکل شي، بیا د ځنکدن تکلیفونه خو ډیر زیات وي. په ”شُنْحُ الصُّدُور“ کښ دی، که د مرګ د تکلیفونو یو څاځکې د آسمان او زمکې په ټولو او سیدونکو باندې اوکړې شي نو ټول به مرې شي. (شُنْحُ الصُّدُور ص ۳۲ دارالکتب العلمية بيروت) نو په داسې نازکه حالت کښ به چه د مور او پلار په شکلونو کښ شیطانان دوکه کول کوي نو هغه وخت به انسان ته په اسلام باندې ثابت قدم او سیدل خومره مشکل وي. په ”کیمیائے سعادت“ کښ دی چه، حضرت سَيِّدُنَا أَبُو درداء رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائیل: قسم په خُدائے جَلَ جَلَلَهُ هیڅ خوک د دې خبرې نه مُطمئنې کیدې نه شي چه د مرګ کیدو په وخت کښ به د هغه اسلام باقی پاتې شي او که نه!

(کیمیائے سعادت ج ۲ ص ۱۸۲۵ انتشارات ګنجینه تهران)

یار رسول اللہ! کہا تھا مرتے دم

قبَرَ میں پہنچا تو دیکھا آپ ہیں

یَارَسُولَ اللَّهِ مِی وَئِیلِی وَوَوَهِ ځنکدن کښ

قبر ته چه راغلم نو وینم چه هغه تاسوئی

شیطان د دوستانو په شکل کښ

حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت سَيِّدُنَا إِمَامُ مُحَمَّدُ غَزَالِي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی:

د ځنکدن په وخت کښ شیطان خپل ملکری د مرګ کیدو والا کس د دوستانو او خپلوا نو په شکلونو کښ خان سره راولی. هغه ټول وائی،

وروره! مونږه ستا نه مخکنې د مرګ خوند څکلې دې، د مرګ نه پس چه خه کېږي د هغې نه مونږ ډېر به خبر یو. اوس ستا وار دې، مونږه تا ته د همدردی مشوره درکوو چه ته یهودی مذهب اختیار کړه څکه چه هُم دا دین د الله تعالی په بارگاه کښن مقبول دې. که مر کیدو والا د هغوي مشوره نه مني نو شیطانان د نورو دوستانو په شکل کښن راشي او وائي: ته د نصارئ [يعني عيسائیانو] مذهب اختیار کړه، څکه چه هُم دې مذهب (د حضرت) موسى (علیه السلام) دین منسُوخ کړې وو. هُم دغسې د خپلوانو او عزیزانو په شکلونو کښن [د شیطانانو] ډلي راخي د مختلفو باطلو فرقو د قبلولو مشورې ورکوي. نو د چا په قیمت کښن چه د حق نه انحراف (يعني مخ آړول) لیکلی شوي وي هغه دغه وخت کښن توکر او خوري او باطل مذهب اختیار کړي. (الدرة الفاخرة في كشف غموم الآخرة ص ٥١١ معه مجموعة رسائل الإمام الغزالى دار الفکر بيروت)

کسی اور سے ہمیں کیا غرض، کسی اور سے ہمیں کیا طلب

ہمیں اپنے آقا سے کام ہے، نہ ادھر گئے نہ ادھر گئے

نه لرو د بل چا سره غرض، نه د بل چا نه خه طلب لرو
مونږ روان یو خپل آقا پسی، نه یو خوا څو، نه بل خوا څو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

زمونبره به خه انجام کيبري

الله تَبَارَكَ وَتَعَالَى ۖ زمونبره په حال رحم او فرمائی، معلومه نه ده چه د خنکدن په وخت کښن به زمونبره خه انجام کيبري! آه! مونبره ډير گناهونه کېري دي، نیکۍ راسره بالکل نشته، مونبره دُعا کوو چه يا الله جل جلاله [د اسې کرم او کړه] چه د خنکدن په وخت کښن شیطانان زمونبره خوا ته راشي بلکه رَحْمَةُ الْعَلِيِّينَ ﷺ تشریف راوري.

زَعَ کے وقت مجھے جلوءِ محبوب دکھا

تیرا کیا جائے گا میں شاد مرول گاید ب

په خنکدن کښن رانصیب کېري د محبوب نظاره
زه به بناد مرې شم، ستا پرې خه کيبري زما خوره ربه

ڙبه په قابو کښن ساتي

خورو خورو اسلامي ورونو! هر مسلمان ته د الله تعالی د بې نيازئ [يعني بې پرواهی] او د هغه د پت تدییر نه په یه او په لرزان اوسيدل پکار دي، څکه چه معلومه نه ده چه د کومې یوې گناه (يعني نافرمانئ) په وجه الله تعالی غصب او فرمائی او د ايمان د برباديدو خطره پیدا شي. بس هر وخت د خپل رب په بارگاه کښن عاجزي کوي، ڙبه په قابو کښن ساتي څکه چه د ډیرو خبرو کولو په وجه هم کله کله د انسان د خُلپي نه ڪفريه خبرې اُوخي او هغه خبر هم نه

وي، هر وخت د ايمان د حفاظت فکر کول پکار دي، د اعلى حضرت، امام اهلیسُنّت، مولانا شاه امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ ارشاد دې چه: عُلَمَاءُ کرام فرمائی، خوک چه په (ژوند کښ) د ايمان د بربادیدو یېره نه لري، د ځنکدن په وخت کښ د هغه د ايمان د بربادیدو سخته خطره ده. (الملاقوظ جَصَّه ٤، ص ٣٩٠ حامد ایند کېپنۍ مرکز الاولیاء لاهور)

اللَّهُ! ان کی محبت کا گھاؤ باقی رہے ڈرُونِ دل یہ سُلْگُتُ الْأَوَّلَ بَاقِی رہے
گنه کا بار قیامت کا بحر پُر آشوب اللَّهُ! ان کی شفاعت کی ناؤ باقی رہے

خُدایا د هغه د محبّت زخم می باقی لري زړه کښ دنه می بل اوږه هم باقی لري
د ګناه بوج، د قیامت سمندر د اوښکو کشتی د هغه د شفاعت می هم باقی لري

د بنې خاتمی د پاره مَدَنِی ګلونه

خوبو خوبو اسلامي ورونو رو! تشویش..... تشویش..... ټپیره زیاته د تشویش [یعنی د پریشانی] خبره ده، مونبره خبر نه یو چه زمونبره په باره کښ د الله تعالی پت تدبیر خه دې، معلومه نه ده چه زمونبره خاتمہ به خنگه کېږي! حُجَّةُ الْإِسْلَامِ امامُ مُحَمَّدُ غَزَالِي رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: که د بدی خاتمی نه امن غواړې نو خپل ټول ژوند د الله ربُّ الْعَزَّةِ جل جلاله په فرمانبرداری کښ تیر کړه او د هرې هرې ګناه نه خان ساته، ضروري ده چه په تا باندې د عارِفینو په شان یېره غالېه وي تر دې چه د دې په سبب ستا ژړا فریاد او ګد شي او ته هميشه

غمژن اوسي. لب مخکنن نور فرمائي: تا ته پکار دي چه د بنې خاتمې په تيارئ کبن مشغول اوسي. هميشه د الله تعالی په ذکر کبن مشغول اوسي، زره نه د دُنيا محبَّت او باسه، د گناهونو نه د خپلو تولو اندامونو بلکه د زره هُم حفاظت کوه، خومره چه کيدي شي بدوم خلقو ته د کتلونه هُم خان ساته خکه چه دا هُم په زره اثر اچوي او ستا فکر هغه طرف ته مائله کيدي شي. (اخياء الغُوْمَج، ص ٢١٩-٢٢١ مُلَكَّصاً دار صادر بيروت)

مسلمان ہے عطار تیری عطاء سے

ہو ایمان پر خاتمہ یا الٰہی

مسلمان دی عطاً ستا په عطا
کرپی می خاتمہ په ایمان یا الٰہی

په ایمان باندی د خاتمی خلور وظيفي

يو کس د اعلى حضرت ﷺ په خدمت کبن حاضر شو او په ایمان باندی د خاتمہ بِالْخَيْرِ د پاره ئې د دُعا درخواست او کپرو نو هغويي ﷺ د هغه د پاره دُعا او کپه او ارشاد ئې او فرمائيلو: ﴿١﴾ (هره ورخ) خلور خلے سحر یا حَمْنَه یا قَيْوُمُ لِإِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ³ اول آخر درود شريف او ﴿٢﴾ د او ده کيدو په وخت کبن د خپلو تولو وظيفو نه پس سُورَةٌ كَفِرُوْنَ هره ورخ لولئ او د هغې نه پس خه خبره وغيره

³ اے هميشه روندي اوسيدو والا! اے هميشه قائم اوسيدو والا! بل یو معبد نشته سوا ستنه.

کوئ، خو که ضرورت وي نود خبرې کولونه پس بیا د سُورَةَ كَافِرُونَ تِلَاقَتْ کوئ چه خاتِمَه په هُم دې کېږي، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** تعالی خاتِمَه به مو په ایمان کېږي. او **﴿٣﴾** درې خله سحر او درې خله مابنام د دې دُعا وظیفه کوئ: **اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تُنْهِنَا بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ**

⁴ (البلفوظ حَصَّهُ ٤ ص ٢٣٤ حَمْدَ اَيْنَدِ كَبِيْرِيْ مَرْكَزُ الْاَوْلَاءِ لَاهُور)

﴿٤﴾ **بِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَوُلْدِي وَأَهْلِي وَمَالِي**⁵ سحر او مابنام درې درې خله لولی، دین، ایمان، خان، مال او اولاد به مو ټول په حفاظت اوسي. **(شَجَرَةُ قَادِرَيْهِ رَضِيَّهِ ص ١٢ مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَهِ كَراَبِي)** (د نیمې شپې تیریدو نه واخله د نمر خاته پوري سحر دې او د غرمې نه پس یعنی د ماسپنبنین د روا کیدو نه واخله د نمر پریوتو پوري مابنام دې)

د اور صندوق

خوبو خوبو اسلامي ورونو! د کوم بدنصیبې چه په گُفر باندې خاتِمَه اوشي هغه له به قبر دومره زور ورکوي چه د یو طرف پونښتی به ئې بل طرف ته او د بل طرف به ئې بل طرف ته او خي. د کافِر د پاره به هُم دغسي نور هُم دردناک عذابونه وي. د قیامت پنځوس زره

⁴ اَسَ اللَّهُ جَلَّ جَلَّهُ مَوْنَبَهُ سَتَا پَنَاهُ غَوَارُو، دِيْ نَهْ چَهْ إِرَادَتَاً مَوْنَبَهُ سَتَا سَرَهْ خَهْ خَيْزَ شَرِيكَ كَپُو او مَوْنَبَهُ دَهْغَيْ نَهْ إِسْتِغْفَارَ كَوَوْدَ كَومَ چَهْ عَلَمَ نَهْ لَرُو.

⁵ دَ اللَّهُ تَعَالَى دَنَامِي پَهْ بَرَكَتْ دَزْمَادَ دِيْنَ، خَانَ، اَوْلَادَ اوْ اَهْلَ اوْ مَالَ حِفَاظَتَ اوْشي.

کاله ډیره زیاته سخته ورخ به ئی هُم په ډیرو زیاتو سختو کبن تیرپری، بیا به هغه پرمخ رابنکلی شي او جَهَنَمْ ته به غوزار کپری شي. کوم گنهکاران مسلمانان چه به دوزخ ته تلي وي چه هغوي کله را اوویستلپی شي او په جَهَنَمْ کبن صرف هغه خلق پاتپی شي د چا چه په ڪُفر خاتِمَه شوي وي نو بیا به په آخره کبن د گُفارو د پاره داسپی اوشي چه د هغه د ونپی [یعنی د بدن د اوگدوالي] هُمره د اور په صندوقانو کبن به هغوي بند کپری شي، بیا به په هغپی کبن اور تیز کپری شي او د اور قُفل (یعنی جندره [تاله]) به ورته اولگوله شي، بیا به د اور هغه صندوق د اور په بل صندوق کبن کینبودپی شي او د دواپو د مینځه به اور بل کپری شي او هغپی ته به هُم د اور جندره اولگوله شي، بیا به هُم هغسپی هغه په یو بل صندوق کبن کینبودپی شي او د اور جندره به ورته اولگوله شي او اور کبن به واچولي شي. مرگ به د یو گډ په شکل کبن د جَنَّت او دوزخ مینځ ته راوستپی شي او دَبَح [یعنی حلال] به کپری شي. د هغپی نه پس به هیڅ چا ته مرگ نه راخي. هر جَنَّتی به د همیشه همیشه د پاره په جَنَّت کبن او هر دوزخي به د همیشه همیشه د پاره په دوزخ کبن اوسي. د جَنَّتیانو د پاره به ډیرپی زیاتپی خوشحالی وي او دوزخيان به ډیر زيات ارمانونه کوي. (بهاار شريعت حصه اول، ص ۹۱.۷۷ مُلَكَّصاً مكتبة المدينه باب المدينه کراپپي)

اے د مُصطفیٰ ﷺ مونږ ستا نه د ایمان او د عافِیت [یعنی د خیر] سره په مدینه کښ د شهادت، په جَنَّتُ الْبَقِيَّع کښ د خنیدلو او په جَنَّتُ الْفَرْدَوْس کښ د مَدَنِي محبوب ﷺ د گاونډ سوال کوو.

پایا ہے وہ اطاف و کرم آپ کے ذرپر مرنے کی دعا کرتے ہیں ہم آپ کے درپر
سب عرض و بیان ختم ہے خاموش کھڑا ہے آشفته ہے بدرآنکھ ہے نہ آپ کے درپر
موندلی می دی لطف و کرم ستا په در
دُعا کووم د مرگ زہ هُم ستا په در
تول عرض و بیان ختم دی خاموشہ دی ولار
بد حالہ دی بدرسترگی تم ستا په در

خوبو خوبو اسلامی و روونرو! دَ اللَّهُ رَبُّ الْعِزَّة جَلَّ جَلَّهُ دَرَحْمَتْ نَهْ كَلَه
ہُمْ مَايُوسَهْ نَهْ شَيْءَ. تَاسُو كَه دَدُعُوتِ اسلامی په مَدَنِي قافلو کښ سفر
جاری ساتیع نو إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى د ایمان د حفاظت ذهن به مو
جوریروی او په زرہ کښ به مو احساس پیدا کیری، زرہ به مو نرم
شی، د دُعا د پارہ به مو لاس پورتہ شی، بیا به إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى په

بارگاہ رسالت ﷺ کښ دا عرض کوئ.

تُونے اسلام دیا تو نے جماعت میں لیا

تُو کریم اب کوئی پھرتا ہے عطیہ تیرا
تا اسلام را کپو تا واخستم په ڈله کښ
تہ کریم ئی بیرته نه خی ستا ٹھفه

د سرکارِ مدینه صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ژرا فریاد

اوں په خپل درزیدلی زره لاس کیبردئ او واورئ چه! د اللہ جل جلالہ محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم زمونرہ د گنهکارو د ایمان د سلامتی خومره فیکر لري، چنانچه په رُوحُ البیان جلد ۱۰ صفحه ۳۱۵ کبن دی: یو خل د مدینی د تاجدار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم په دربار کبن شیطان مَکَار په بدل شکل کبن حاضر شو او په لاس کبن ئی د او بوبوتل نیولی وو او عرض ئی اوکرو چه: زه په خلقو د ځنکدن په وخت کبن دا بوتل د ایمان په بدله کبن خرڅوم. دا ئی چه واوریدل نو آقائے نامدار، د مدینی تاجدار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دومره اوژرل چه آهليت عَلَيْهِمُ الرَّحْمَنُ هُم په ژرا شو. اللہ تبارک و تعالی وحی را اولیبرل، اے زما محبوبه! تاسو غم مه کوي! زه د ځنکدن په حالت کبن خپل بندگان د شیطان د مکر نه بچ کووم. (دُرُجُ البیان ج ۱۰ ص ۳۱۵ کوئئتیه)

هر اُمّتی کی فکر میں آقا ہیں مُضطرب

غمخوار والدین سے بڑھ کر حضور ہیں

د هر اُمّتی په فکر کبن آقا دی بی قراره
غمخوار د مور او پلار نه دی زیات خور رسول

د مور ستر گی بینا شوی

د تبلیغ قُرآن و سُنّت عالمگیر غیر سیاسی تحریک دعوتِ اسلامی د تنظیمی تحصیل گُلشنِ بغداد (بابُ المدینه کراچئ) د یوپی اسلامی خور

د بیان خلاصه ده: زمونږ مور صاحبه (عمر تقریباً 60 کاله) چه سحر د خوبه راییداره شوه نود سترګو غرپولو با وجود ئې هیچ نه لیدل، مونږ چېر وارخطا شو او ډاکټر ته مو بسکاره کړه نو معلومات اوشو چه د هائی بلډ پریشر په وجه ئې د سترګو نور تلې دې او بینائی ئې ختمه شوي ده ډیرو ډاکټرانو ته لاړو خو تولو مایوسه کرو. ۶

طبیبیوں نے مریض لادواکه کے ٹالا ہے

بنا، ناکام ان کا عنزیہ دو یا رسول اللہ

طبیبانو گرخولی لاعلاجہ دا مریض دې
خہ سبب جو پ کرئ د دوئی یار رسول اللہ

مور صاحبې په ډیر یقین سره اووئیل چه ما مَدَنِی مرکز فیضانِ مدینه ته د اسلامی خویندو کیدونکی سُنَّتُو نه ډکې اجتماع ته بوخیءِ اَنْشَاءُ اللَّهِ تعالیٰ هلتہ به ما ته بینائی نصیب شي. چنانچه مونږ دو هوئیندو مور د لاسه اُونیوله او د اتوار په ورخ د عالمی مَدَنِی مرکز فیضانِ مدینه په غته او فراخه ته خانه کښ د غرمې په وخت کښ کیدونکی هفتہ واره سُنَّتُو نه ډکه اجتماع ته مو بوتلہ. هلتہ کیدو والا زړه نرمونکی او ژپونکی دُعا مونږه بنه اوژپلو، مور صاحبې ډیر زیات ژړل. **ناخاپه د هفې په سترګو کښ بریښنا**

شان او شوہ او د مَدَنِی مرکز فیضانِ مدینہ فرش ٹی صفا اولیدو،
بس بیا ٹی یو دم ستر گپ پورہ روبسانہ شوی

سُت کی بہار آئی فیضانِ مدینہ میں رحمت کی گھٹا چھائی فیضانِ مدینہ میں
ناٹھ ہے جو سنوائی، کمزور ہے بینائی مانگ آکے دعا بھائی فیضانِ مدینہ میں
آفت میں گھرا ہے گر، یہاڑا ہے گر آکر لے دعا بھائی فیضانِ مدینہ میں

د سُتَّو سپرلپی راغبی فیضانِ مدینہ کبین
د رحمت و ریئحی راغبی فیضانِ مدینہ کبین

کہ دروندئی پہ غورو، کمزوری د نظر وی
دُعا او غواری راشئ فیضانِ مدینہ کبین

کہ پروت ئی بیمار یا کیر ئی پہ آفت کبین
ورورہ او کری دُعا راشئ فیضانِ مدینہ کبین

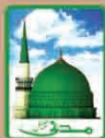
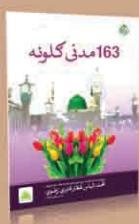
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ! تُوبُوا إِلَى اللَّهِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نيک او نمونځ ګزاره جو ریدو د پاره

هر زیارت د مابنام د نمانځه نه پس ستاسو په ځای کښ کیدونکي د دعوت اسلامي د سُنَّتَو د که هفته واره اجتماع کښ د رضائے الهی د پاره د نبو بنو نیټونو سره توله شپه تیروئی د سُنَّتَو د تربیت د پاره په مَدَنِی قافلو کښ د عاشقانِ رَسُول سره هره میاشت د دری ورخو سفر او هره ورخ د ”فِكْرِ مَدِينَة“ په ذریعه د مَدَنِی انعاماتو رساله د کوئ او د هری مَدَنِی میاشتی په یڪُم تاریخ ئې د خپل ځای دِمَه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَنِی مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د تولی دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ. د خپل ځان د اصلاح د پاره په ”مَدَنِی انعاماتو“ عمل او د تولی دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار په ”مَدَنِی قافلو“ کښ سفر کول دي. إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

فیضانِ مدینه محلہ سوداگران زړه سبزی منډی، بابُ المدینه (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net